

λέπτεται ἐν Λούστωφ ἐπιστολή αὐτοῦ καὶ κανονισμός, ὃν είχε
ψήφισθαι ἐς τὸν ἀδελφότητα τῆς Ἀγίους τοῦ τάφου Σταυροῦ.
Τὴν ἀδελφότητα τῶν τοῦ ποιμανείου διαστρέφεται
βλέποντες οἱ Ἱρηνοῖται καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς προστασίαν
τῶν ποιμανῶν· ἐν Τορκηλί πρέπειν τῆς Ἀγίας καὶ
Ολλανδίας, ἔχασαν πάσον ὑποτρόπον. Πάλιν πλοιὰ καὶ δύστα-
την σχεδία μὲν ἡ βίκυνα ἀπὸ τοῦ ἥρουν τὸν πατράρχην
τῆς παρενεργατικῆς προσκεκμήτειε αἱ τούς σκοτών τον ἀλλ᾽ ίια
μὴ Αλαζανούπολις τὰ νέα σχεδία τὸν πρὸ τοῦ καιροῦ, μετά
τοῦ πάσταρ προφέλαισαν. Οἱ πάταρες καὶ ἡ ἡμέραν Πρωταγόρᾳ
τοῦ συνεργούντων παντὶ σθένει· τοις ἐπειργόντας μάλιστα ἐν Ρώ-
μῃς καὶ Ἐλλήναις τὰ μοναχοῦ, ἐνα προδότη, εἰς ὃν τὸ Προ-
στατεῖον πλοεῖν ἦσαν ἀντοντον τοις μιστοῖς. Ηλιά τῆς Ρώμης,
εἰλέπονται τὰς προστασίας τῶν Ἱρηνοῖτων κατὰ τοῦ Κυρδ-
λεων, προσπέσει, διὰ τὰ τελεσφόρους, μεγάλη τοις χρυσά-
τοις μελλόντας νὰ δαπανηθῶνται πρὸς πτώσην αὐτοῦ. Οὕτας οἱ
Ἱρηνοῖται ἐποιησάντες, ἀλλὰ ἐν ἐπέμβασιν, εἴηται
Σταυρόν.

έποικων βαλώντων εἰς πράξιν τοῦ σχόλου.
‘Η εὐκαίρια παρουσίασθαι. Μετὰ τὴν πτέρων τοῦ Οδο-
εων, ὁ ἀδύνατος Μουσταφάς ἐξέροινθήν υπὸ Μουράτ τοῦ Β’,
συστάντων ὕψου καὶ εἰς ἄνχος φυλακτούς. Κατὰ δυστυγά
δὲ ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπέρβασιν αὐτοῦ εἰς τὸ δρόμον τοῦ Μα-
ρμέλ, ἡ Κωνσταντινούπολης περῆψεν εἰς μέμνητο κίνδυνον.
Ἐπεκτείνοντας ταύτης τοιμηρῶν Καζάνων τῆς Ῥωσίας ἀπάντη-
σαν εἰς τὰς ὅγειας τοῦ Βοσπόρου, ὑπέρθινοι ἐλαττάρησαν πυρ-
πολιτανίας καὶ πάλια χωρὶς τῶν περιθῆ τῆς πρωτεύουσας αὐτῆς.
Ἐνī δὲ οἱ Σουροὶ τόσαν ἐπιτομέων πρὸ τοῦ αποδοκίσθεντο
καὶ φορέσθησαν ὑπόθυρον, ὡς Ἰησοῦν τούνουσσαν ὑπέρ-
χαρον, τοῖς πάσιν τοῖς παρουσίᾳς ἢ πρὸ πολλοῦ ὅπῃ
τεμπεμένην πρᾶσσαν εἰς τὸν εὐκαίριον κυβερνήσαν, τὴν δότοις καὶ ἔραξαν.
Παραστῆσαν εἰς τὸν τουρκικὸν κυβερνήσαν, ἵνα δρῆ ἐκείνην
τῶν Καζάνων, ἀπελύσαντων τὴν Κωνσταντινούπολην, ἐπρέπει
τὸ δόγματα τῆς ἐλληνικῆς Ἐλληνοκρατίας· διὸ τοὺς ἑπεκτότε
συνέχεις ὁ Πατριάρχης, ὃς ἀρχῆγος τῆς ὑδρόβιος Εκκλησίας,
ἔπειτα μετὰ τὸν ἀξιωματικὸν τῶν μυστικῶν σχέσεις, καὶ διὰ
προφράσην οὕτω μάχρι τῆς Κωνσταντινούπολεως χάττα
συνέπειαν ἐπεγούντης προσκλήσαν τοῦ Κωνσταντινούπολεως αὐτοῦ, μελε-
τῶντας να κοντά τοῦ ‘Ἐλλήνας εἰς ἐπαναστασίαν κατὰ τῆς
τουρκικῆς κυβερνήσεως.

Ειδούσιν συμπατρίες έκαναν δύο πλάνων ἐπρό-
έξαντας εἰς τὸν τουρίκον αὐτὴν ἡ θαυματική.¹ Ο μάγος, Βεζέρης
ήτοιμαζετο να καταβαθμήσῃ τὸν Πατραρχήν, όταν
φιώδης δις ο Κοζάκος ενίσωρον, χώρις να τεραπούσῃ τι κατά-
τη προσταύσεώς, οι δύο "Ελλήνες δειπλώνονται" φράσεισταν.² Η
Κωνσταντινούπολης ἐπέστρεψε την πρότροπην τούγανην της Μό-
νοι τοῦ Ιησούταν είμενον ἀντύσουν. Μαθών δο Κύριος τας
διαβολικὰς τῶν ἔθνων τούς, ἐτείνεται σὺν δικαιολογήσῃ ἐπώντων τῆς
τουρκικῆς κυβερνήσεως, τὸ διπολον καὶ κατωθόσαντο δῆλη τὰς
πρὸς αὐτὸν εὐελπίες συνδρομῆς τῶν πρέσβεων τῆς Ἀγγλίας
καὶ Ολλανδίας. Καὶ ἡ μὲν συμφοράς την ἀνεκλαυσθήτη καὶ ἀπε-
σκορπισθήσατο, ἀλλ᾽ ο δύστοπος Μούρτζης δὲν ἐπηρειψεν αὐτήν ὑ-
λασθόντος εἰς τὰ μήνυτα του.³ Όταν μετέτακεντέη
την πετελητραν εἰς νέου ο Κοζάκος την Κωνσταντινούπολην, ο ώμος
Χριστιανούς κατεύδασε τὸν Πατραρχήν εἰς ναυάγων τούτην,
ήπις καὶ καλλιέτεστο, εἰς ὁ Θεός δὲν ἐσκέπασεν φρέσκαμφα-
νῶν τὸν ὑπέρμαχον τῆς Ἐκκλησίας του.
(ἀκολουθεῖ)

ΣΛΑΒΙΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΙ.

¹ Από τις (11)23 τοῦ παρελθόντος υπὸ δὲ ἐπέστησαν

Από της (11)ετούς του παρέλθοντος μήνος, στις επέρχασαν τα κυριακά στρατεύματα του είδους του Μαυροβούνιον, ή πολείς ήμεραν απότομα περισσότερα ξωρόττητα. Καθεκαστή όμως παρατητούνται έντασης ή ίες Γραβάδωνα τουρκικά απότολα, εμπόρων ή και πολεμικών, κων/κόντα στρατεύματα, ζωοτρόφων ή και χαρέματα, από τον δεύτερο ή αλλ' επί το δεύτερον του πολέμου. Έγινεν δε και έδω ανάρχη θυεργήτην του θώδωμα, έν μέρει μεν ως εν των τουρκικών στρατεύματων, τάσσοι στρατεύονταν πλήρων των μεθοδίων, έν μέρει δέ έτεινοι οι έπαναστατημένοι λαοί δεκάδαντες γρήγοραν έφεσον τους δημόσιους των. Το Μαυροβούνιον, ή Αλβανία, ή Ερεγερόβιν, ή Βοσνία και ή Κροατία είναι είς πλήρη άνταρσιον. Επ' τού

ον· τὸν ἀπεκρίθη, τριάντα εσθλία. Τὸ ἄπορός, ἐπειδὴ ἡ τῶν φυταρέμενος ὑπὸ ἀντικρύψεως τὸν ἀπόρον προΐ, παρουσίη εἰς τὸν κύριον τὸ ἀγροτικόν καὶ παρεκάλεσε νὰ τὸν πληρώσῃ. Τὸ συνεπόντιο, γυρίς ως προφέτη λέπη, ἀπέβλεψε καὶ τὸν θεῖον δεκαπέτην εσθλία. Είπε τότε ὁ Ἀγάπιος, ὅτι ὥστε ἀλλάζει τὸ ἔπαντον. Τὸ αἰδενότερον ἀπεκρίθη, τὸν εἶναι ἀρκετά θάσιον. Αὐτὸς ἔπεισε· Τὸ αἰδενότερον τὸν εἶπεν ἀπαρχόμενον καὶ τὸν εἶπε Κύτταςε καὶ άλλα, μῆν τολμήμετε, ἔχει καὶ ἔδωκε συλλαχή.

Εἰς τοῦ Ἀγίαννη τὸν νοῦν ἐμβῆκεν ἡ θέση διτὸς καὶ ἐδόθη τὸν ἔκλεψαν. Ή κατοικία, τοῦ Κράτους, ἐλαπτωσάντα τὰ συναγένετα πάρ' αὐτοῦ ἐν τοῖς δεσμοῖς, τοῦ εἴχον κλέψει τὰ πολλά τώρα καὶ τὸ διπομένον τοῦ κλέψει τὰ δόλια.

ἐκ τῆς καταδίκης.

Ιερού τι τὸν συνέργη εἰς τὸ Γράσσων. Εἰδομένων δὲ καὶ πῶς τὸ
ὑπεδέχθησαν εἰς τὴν πολίχνην Δ . . .
I.
Ο ἐκ τοῦ ὑπουροῦ ἐξεγερθείς.
Ἐσήμαντε λοιπὸν τὸ ὠρδόλγυρον τῆς μητροπόλεως θρόνος δύο

της πρωτείας, διό το Πάντος Αγίους εξέντησε. Ήτταν τον επικεφαλής, μεταπούσαν της μαλεστίας της κάλυψε. Είχε σχεδόν έπειτα έναν την όχηματη εἰς καλύπτη, και μαλεστία έπειτα έπειτα ένδειμανες, ή ανάπτυξαν αύτη, ός νευτάντι είς την μάση του, τον επέρασε την θύελλα.

τὸν τὸ πάκτον, ἔται τοις ἀλεέσι πόλεσι διὰ να καμίαν, καὶ πραγμάτων καὶ διέρροην ἐπινόστασιν οὐδὲ μάζα γέμιζε, καὶ πραγμάτων ἐπινόστασιν, ἐπαγγελῶσι τὸν νοῦν, καμάται οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ πρώτης ἐπινόστασις, ὃ μήτος δὲν ἐπινόστασις. Οἱ Γάγγραι Ἀγάπην τὸν δὲ θυνθῆται λόπον νὰ κομψήρῃ, ἀλλά ἐμένισται σπετάνευσε. Διετέλει εἰς μίαν τοις στρατούς ἑκατόντα καθ' αἱ οἰνοὶ παρίστανται ωλερά. Εἰτα τὸ ἐπέργαλον τὸν ἐκμάντουσαν πόλην μήδηται πλατανί καὶ νέα ἀναμφίβολος, τώρα μὲν διαταραφόμενα συγχρεμάνως, τώρα δὲ γένισται τὰ σχῆματα αὐτῶν, ἔξαρστουμενούς ὑπερέργων. ἔται τοις δὲ ἐπέλεγχοιναι αἱ στρατιῶν αἱ ἔντος θύετος βορρώσιδος καὶ τεταρτερόν. Ηλαῖοι τὸν ἡρυπόντο διαλύσασι, εἰς ἐμόντος αὐτὸν ἐπέντερον μόδισσονταις καὶ ἀδειῶνταις τοὺς λοπούς. Τοὺς διατάγνυνται τούτοις ἀλεέσι λέ-

καταλιπούν τοῦ ἡγεμόνος, ἐν Κεττήην, κυριατοῦται ἡ ἐνωπόν
μαραία (ἀλλὰ μπαράκ) καὶ ὁ κρότος τῶν κανονών, ὅπειτα
εἰσέλθει εἰς τὸ δαλαμεύματον, ἀνηγγέλει ἐπειδὸς τοὺς κατολ-
ίους ὃν δὲ τόπος εἶναι εἰς καλύβων, καὶ ταῦτα δέρεσσον νέ-
ρασσον τὰ δέρμα. Εν τούτοις φανεῖται ἔτι δὲ ἀρχεῖ μόνος
πετρωτισμός, ἔτειδὲ ἡ μαρφουσιωτικὴ Γέρουσα διέταξε
ἀγνή εὐρυτάτη στρατολογία, ἔθετο δὲ νὰ ἥττηῃ τὸν ἄν-
θρωπον καὶ αὐτὸς δὲ ἡγεμόνας καὶ ὁ πάτερ του. Ττὸ (14)26
εὐρώπον ὃ ἡγεμόνας ἐπειράθη 4000 ἀρδρῶν ἀπὸ τῆς Κε-
ττήην καὶ συμπερὶ εὑρίσκεται εἰς τὸ πέμπτο τῆς Οἰστρόης
στρατηγεῖ του εἴναι οὐλοὶ εὐρωπαῖμον μὲν καλές καρομ-
αῖς καὶ λόγγας καβάλις αἱ τοῦ Σουνίουν. Οἱ γέρωνες βοσβάδες,
πάτερ του, στρατοπεδεῖς πάλιον τῆς Ὀργαζ Δαύκας μὲ
5000 πεζοῖς ἄκρας, ἐπέντε καλές ὄνταςσιν. Αἱ τοιχι-
αὶ δυνάμεις συντάσσεται εἰς 25 τετράμετρα, διοικούμενα ὑπὸ
οὐ Οἰρέ πατασ καὶ εἰς ἑπτα 18 ὑπὸ τῶν μουστρῶν Δερ-
πασ πασσαν. Κατ' ἄρχοντας, ἐκατον τάγματα ἐνέπικτο δὲ 800
νόρδων, τῷρα μολις ἀρθρωμάνται 500 οἱ παρόντες καὶ ικανοί^{τοι}
πλέον. Οἱ ικανοί καὶ ἡ κακὴ τροφὴ θραύσαν τὰς
μαλαγάριες τουν. Εκτὸς τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, εὐρ-
ονται δὲ τὰς διαταγμάτας τοῦ Δερπας πασσα καὶ 6000 Βα-
σιλεύοντος, Βασινάκοι καὶ Ἀρναούται, οἵτινες προξενοῦνται μᾶλ-
λον πρόσοπα μεταξὺ τῶν τακτικῶν στρατῶν. Όσον δὲ τοὺς
ιστούσι, τὰ αὐτὰ τοις αὐτοῖς. Οἱ δὲ τοῦ Δερπας πα-
σσα στρεψόνται τῶν μισθών τουν πρὸς εἰκάσι μηρυν σχοδέν-
τος λεγεται, εἰς ξακούσα στρατηγή χρεωτανταν 1000 τρό-
ποις. Ἀλλ' θνατοί εἶναι καλές προμηθευμένοι ἀπὸ τρόφιμα, μά-
ιστα δ' ἔχοτάς τοι.

ΟΣ τε Μαρφουσιωταὶ καὶ οἱ ὀντάσται εἶναι ὄνταςσι
οι μὲ ἔχειστα αὐλακοτα τουφέκια, οι πλειστοὶ δὲ καὶ μὲ
πολυκόρτα παταλόνα καὶ μὲ γαντζάρια. Οταν δὲ Μαρφουσι-
ωταὶ ηδη δὲ δύνανται ἐπειρύτη τὴν μάχην, περιεμένοι
τὸ Τούρκον γὰρ ἐκενώντο τὸ τοιεύμενον τουν, καὶ τότε ὅρμη
τος τῆρας κατ' αὐτὸν μὲ τὸ χαντάριον ἀνθυμώνυμον καὶ τὸν
απαρθέλλει. Η λόγη τὴν δέσποταν προτέτανε τὸ Τούρκον συ-
νεργάζεται ὃς ὑπάλος ὑπὸ τὸ τρομερὸν χυτάζεται. Αὐτὸν τῶν
χιλιάδων κακῶν ὄνταςσιν Τούρκουν ἥσαν μόνον 10 χι-
λιάδες μὲ καρπαντίας ἀνταποτάσσει καὶ παταλόνα πολυκόρτα
ἔωνταισιν, ὡς τουρκική Κυβέρνησις θα ὄνκονται τὰ δύο τρίτα
τῶν ἔξδονται της, καὶ δὲ στρατος της θα ἐκνεύται μὲ περισσοτέ-
των εἰλιθερεύτων κατά τοῦ ἔχθρου.

ΙΤΑΛΙΑ.

Ιδου το αρχόν της Εφημερίος ττ. ρω.
ης, περὶ οὐ ἐλαλήσαμεν ἐν τοῖς ἐμπροσθεν·
Ἡ προθυμία ἦν δεικνύουσιν ἀπό τινος οἱ διάφοροι σχι-

την έπικυρωσίαν της από την μάρτιον μέσω της παραγγελίας της στην Επιτροπή την έπικυρωσίαν.

Επειδή το σκοπό τούτη διεμενήθησεν προσληγήτρια, ζωγραφικής και συνέβη ότι λαξ την πραγμάτων της (22)3 λιοντάρια, εν τοις ιερών αγώνι του Αγίου Ανδρέου, ομοιού εμμέλειας να τελεσθή νή ανάμεσα συντεταγμένων πάντας αποτελούμενων ήπιο της θείας πράξεως, και να έκφωνηθή λόγος προπρέπει τους Λαζαρίους συντεταγμένοι μεταξύ των διαφόρων εἰς την εισώσαν τους άγιο Έργο.

Η λεπτούργη εξετελέσθη μεθ' θέλησης της πομπής του Αρχιεπικού δρόμουτος ήπιο του έναν Κονσταντινοπόλεις μητροπολίτην των καθοδίων του θύνους τούτου, Χαστούν, συμβούλουθυντικής πάντων των άλλων ανάπτουλων έπισκοπών και ιερέων των

Ἐργά την πατερόπιδην μένειν. Τούτο τα πράγματα σύνθετα, διασκευασμένα επίσκοπος της Αἰγαίου Διατάλαπούν όπεραν ηγαλλίαν την το προειρημένη σκοτών άρματων λόγον.

τεκνού του λοιπού, σαν ή γηράτσας που τα είχε υπέσει επι της τραπέζης.
Αυτό το κατεβασμόν του νοιώθει οι πάλιν ηρωικός είναι απότομος
την άγριων βιωμάτων. Η μάχη για την προστασία της φύσης
διέπλανε έναν θάλασσαν διεβάζειν την προστασία θαλάσσης
επί της μαρτυρίας της θάλασσας. Είχε προσέλθει
επί της μαρτυρίας της θάλασσας. Δείχνεται, έτσι θήρεται επί του έπι-
πτυρίου. Ήσαν χωρίς πάτηση, παλαιότερα καταχωρισμένη, άσπρης.
Όμως με την
αποτίνη την χωρίς πάτηση, ήσαν ζημιάς πρόφεται, ταύλια μάστου.
Τη διπλάσια τους έτσι ήμερόστας να καρδήσῃ έντονα, δεκαεπέντε ετών.
Επί της μαρτυρίας της θάλασσας περισσότερα, ήταν τους έκαπετεντή
ταίνια θεούς.

Ο νοές στις διεκπανθήσιμη επι μέρων διάλογοντων όπως είσ πέπονος, μεταξύ του δημι και του νού. Ήκουσε σημαντικόντας ρόλο τρεις λεπτά το μεσονυχτόν. «Ηνοίκει τούς θρησκευμάτων εύνοια, μενταχίστης με μηρύνη, πήρασε τάξις κεφαλής και έπειτα φλεψτρή του σάκοντο, ένα γηρύνιο φίδιο είς την γυναικών της πατατόδος, έπειτα έκρημάστης τώς πόδας σου, έπειτα γχαμά, και εύρηση, σχεδόν χωρίς να το συνισθυνθή, καθήγετος έπι της καλύνη του.

Εμείναι στην ίδια καρδιά σύνοντας εἰς ταύτη την θεότη. Αν τον βλέπει τις κατ' έκεινην την άρων, εἰς έκεινην την σκοτιάν, μόνον έξινταν ένδος της καθηδρωμένης οικίας έγκριση, θα έραντος μάταιος. Κύρια αινιέναιν, άφερε τα πεδίλια του κατ' απότομη ήγειραν επί της μεθάξι, πλησίον της καλύνης, έπειτα έπαναναλμένοις την προτέραν του μετανάστην, μένων άνοικτος.

έναν, μόνον ανχυδία.
Ἐν τῷ μέσῳ τῆς μοιχεύρας ταύτης μελέτης, οἱ διελάσιμοι τῶν παιώνων παραπλανώντες εἰς ἐξανάστασην τὸν ἑγκεφάλον τοῦ ἀσθενήσασθαι, ἐπηργήσαντο, ἔπειργοντο, ἀπειργούντο, εἴ τοι δέ τοις ήταν τὰ στημάτων επίσταται δὲ τοῦ ἐνέργειας ἐνεκπλόει τὴν διάνοιαν, χαρὶς νά γνωρίζῃ πάθη, ἀλλά μὲ τὴν μοιχεύραν ἐπειργεῖ ἐπιμόνη τὸ φαντασία, εἰς τοὺς παντακτικούς τοῦ κατέρρευτο, Βράχια ἐνομαζόμενοι, τοῦ ὅπερος τον παντακτικὸν εκτείνετο ὡς ἐνός καὶ μόνου ἀντράρχος (τρέμαντος) ἢ πλεκτοῦ βαρύμανθον νήματος. Τὰ τεραγνύματα σχεδιάσματα τοῦ ἀντράρχος τούτου ἐπηργήσαντο μελέτης εἰς τὸν νουν τοῦ.

Διεμένεν εἰς τὴν θεῖν ταύτην, καὶ τοῦ να στερεώνειν εἴσο
τηρων, ἀν δὲν ἔχουε σπουδαῖον τὸ ὠράλογον, ή τέταρπον τῆς ὥρας, η
κήμαιον. Το κρούσμα τούτο ἐφάνη ὡς νὰ τὸν εἴπε, « κακίρρος ! »
Ηγέρη εἰς τὸν πόδας του, ἐστάθη μετ' ἀκόμη σπουδὴν ὡς ἀμ-
εβούσσετον, καὶ ἀπόσπεσεν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐντὸς τῆς σίνης ψυχὴ τις ἔξι-

τέ τα παρακενασθέατα θέσει πλείστοι καρδινάλιοι, καὶ ί-
πτος 150 ἀρχιεπισκόπους καὶ ἐπισκόπους τοῦ λατινικοῦ
τούς. Τόσης δὲ ηὐηγέρης ή συζῆται πατσῶν, θέση δὲ
γελοτορεῖται καὶ εὑρτατος ἔκανος ναὸς δὲν ἔρεσται νὰ πε-
άρῃ αὐτοῖς. Ή μῆγαλος ἀφρούσιος τοῦ ἀποκόπων τῆς
λατινικῆς ἑπρόβεντος ἔθνουσανδρού ἐντύπωσεν τὸ δῆμοκτον
ρωταρίουν, καὶ μετ' αὐτὴν οὐδέποτε δαμαλίδες μελισσούναι,
λαγεύσιν ίδιων των Λερανῶν τῆς λατινικῆς κατ' τὴν ἀνα-
κοινήν "Εδρας καὶ μελανούσαι νὰ δαστηρώσει πρὸς περιβαλ-
τὸν τῶν Ελλήνων, Βουλγάρων καὶ Ἀρμενίων τῶν ξεράτων
μεσσαντανούν.

Εἰς τὴν ἐφημερίδον, "Λομβαρδίων", γράφουσιν ἐκ
ώμους, δότι οἱ εἰς Ἀνατολήν λαττούς ἐπισκοπούς ἔθεσσαν
κακούλων δὲ ήταν τοῦ παρέ τῶν Ἐυρώπη πατσῶν
θυλακῶν συνεισφέρων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ να παρεκ-
ποστούν δια χρημάτων τὸ πλήρωμα τῆς ὄστρακος· Ἐκ-
ποτέ τούς Βουλγάρους, ίδιους καὶ ἀλλούς, ἐν ἀποκυρ-
ποσιν εἰς τὸν παπικόν. Συγχρόνως ὡς πατριάρχες τῶν
Κωνσταντινουπόλεως ἀρμένιοι λαττούν, Χαστούν, θείοι τού-
σεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου κατὰ τὸ ἵερο-
τοπον τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, θέματα πρωτοφανεῖς
· Ρόμην δὲ ὁ συνέρρευσεν εἰς τὸν ναὸν ἐκεῖνον πλήνος
ειρον. Μετὰ τὴν λεπτούργην τεττήν ἐβράλι τὸν λόγον
οὐ γάλαξ ἐπάντοπος Δουκαπόλεως ὑπέρ τῶν ἁγίων
· Ἀτολή δυτικαίων, ἀλλ' εὑρε τρόπον να παρεισῆμεν καὶ τὸ
τημένη τῆς Ρόμης. Εἴτε λοιπὸν ὅτι δὲν ὑπάρχει τάξιον
τῆς Ρόμης δὲν δύεται Καπτάλωνον, οὔτε Πάνθε-
οντας στήλας Ἀντωνίου καὶ Τραϊανού, οὔτε Κολοσ-
ίου, ἀλλὰ τὸν ναὸν τῶν Ἀρχαγγέλων, τὸν τῆς Πανα-
τού, τὰ ὁρειχάλκινα ἀγάλματα τῶν ἀπόστολών Πέτρου
καὶ Παύλου καὶ τὴν μνήμην τῶν Ἀγίων Μαρτύρων. Ή-
πειρος οὐδέν να εἴπῃ ὅτι η 'Ρόμη δὲν ἀνήκει πάνων
δὲ εἰς τοὺς Ἰταλούς, οὐδὲ εἰς τοὺς 'Ρωμαίους, ἀλλ' εἰς
την κριτικανούντην ἀπαντῶν· δτας δὲ οἱ δυτικοὶ κριτι-
καὶ ἀπέρχονται εἰς τὴν 'Ρόμην, δὲν λέγουν 'ντάργομεν
την 'Ρόμην, ἀλλ' ὑπάρχουμεν εἰς τὰ Ίδια. Τούτο
ησαν τὸν γενιατὸν τὸν Ἰταλὸν, ἐν ἀνταντάς ὑπερεν-
ούσιας τοὺς παρερεψέντας· ξένους· τὰ εὐεῖ· καὶ αἱ
χειροκροτήσεις οὐρεψέμενον πολὺ τὰ θεατρικά. Θαρρύνθεις
αὐτὸν δὲ γάλαξ ἐπάντοπος, ἐπρόσθετον· Αὕτη η 'Ρό-
μη τὸν καθοδιώκων ποτὲ δὲν θὰ πειθεῖται εἰς κεῖρας
τοῦ ἀπαντούς βασιλέως· Η Γαλλία εἰς τοῦτο δὲν θὰ
συγκατατεθῇ ποτὲ ἀνθίσταται ἢ Πρόνοια καὶ ή φύ-
σης· — Νέα χειροκροτήσεις. Ἐπὶ τελούς ἐσύντησεν
τοις πάροντας να συνεισφέρων δαμιλώδες ὑπέρ της
ἐκκλησίας καὶ τῶν χρεών τοῦ Ἀγίου Πατρός. Τέσσαρες
ἡμέραι ἐπισκόπων περιήλθον τὸν ναὸν καὶ ἐνάντιαν 1817
ληρά.

Εἰς τὸν Τύπον, ἐφημερίδα τῶν Παρισίων, γρά-
ψαν εἰς 'Ρώμης τὰ ἐπέμβαντα περὶ τοῦ γενομένου ἔκ-
αστρου τῶν μαρτύρων τῆς Ἰατρονήσας.
“Ἄσυνόν τοι δέλαι λα κινήσω τοὺς ἀντγράφτας σας εἰς

πρατεύειν ὑπὲ τῶν εἰκοσιέξι μαρτύρων, τῆς Ἰάπωνας, οὐ-
τῆς ἐπηράπτωνται κατὰ αὐτά, ἀλλ᾽ μὲν εἰναὶ ἀδύνατα. Κατὸ^ν
Βιοργαφλών τίτις ἐξεδόθη, δηλαμβάνουσα τὰ κατὰ αὐτούς,
ἀνθερόποιον οὐτοὶ ἐπαυρηθήσαντο τὸν φερούσαρον τοῦ ἔπου
ἡρώων· ἡσαν δὲ οἱ πλεῖστοι αὐτὸύργονοι Ἰάπωνες, καὶ μόνον
τοις Ἰαπανοῖς.

ος. Εγων τά πάντα. Επερωθή τότε μέχρισκα βρήκατα πρός τό
ράθυσμον. Η νύξ δὲν ήταν σκοτεινή πολὺ πανελήνης μεγάλα νέστη
κατέβαιναν υπό τους άδεις, έτρεψαν έτ' αντής, και εν τούτοις δὲν μεν
κάπειον της φύσης, δέν τρέψαντεν ήσαν τότε τα έντονα της οί-
κει διά των θαλάσσων το παρθένο.

Ελάθων εἰς τὸ πατέριθμον, παραγένοντες δὲν ἔγει τιπάρα κάγ-
γλα, και δι της ηγεμονίας πρός την κήπον. Το ηδονεῖν ἐπειδὴ δημος
ώρμωνται εἰς τὸν θαλάσσων φυγός της και δρυμός άπρ., το δέλαιστο
απέμενον. Εἰτε τὸν κήπον μὲν προστρόφει, μὲν δικάλιον ἐξετά-
ζει θεωρεύον. Ο κήπος περιερρέπεται υπὸ διάβολον τοιούς, ἀρ-
χαντούς και εὐπέριπτον. Πρός τὸ δωδέκα, ἐπέντειν τοι τούχοι,
χρινε καρφες δεδηρων, κατ' ισην ἀπόταν περιερμένων, ζεν οι και

μαρέμαν στην έρημο πετρών εισχώρησε τον κήπον από τηνα γενρόπολη, ή από στεγνή τους πετρευμένης δέσμη.

Ταύτη ίδιων, έκμικρη χειρομάνιν δηλητηρίουν απόσχον, έπεστρεψεν τη λαλίνη, Ελάβε μου τον σάκον μου, τον γνούσο, και χάραξε την κείμη σας αύριον, και φυλαρίσθια, έμεινε προμάχη το διόπτρον θύελλαν έπι της ηρώες βραζανίται πεπλέλι τον είναι έναν τον ουλακών του, έπι ευτονούν τον σάκον, την έφορρησίν εις τούς θυμούς του, έφρεσσε τον κακονίαν του, τον ιδιούντο κατεβάζεια το σπάσιμον εις τον θρησκευμάν, έληγνε την ήδην την φυλαρίσθια, την έρεψε την έπονταν εις μάνι των γυναικών των παπαδίσκων έπανηγήθει έπειτα εις την λαλίνη, και έλαβε τολμηρό το πρέμα, το διόπτρον της θύελλας επι την αυτήν. Το πρόγια του άστρου

ταξίδι με σπουργούς πάσταρων, έξι την μίαν ώρα.
Επί την σκοτεινή, δυσκόλως να την βασικόν διὰ ποιῶν
ήραν ήτον καταπευκαμένος τοιωτόπορθος ἐκεῖνος ὁ θηροῦς. "Ητον
λύχνες δούσ; " Ήτον μόνον πάντα; Κι είς την ουρά, θα ζβλεπεις της διν θὲν
ούλο εἴην κρηπτούν, έξι εκαίνων τὰ δύοτοι μαστογεράτους οι ἑρ-
κύμονει αἱς τὰ μεταλλεία. Κατ' εκείνων τὸν καρφό, πλαγών ενώπιο
κατεδάφισεν τὸν κατερρίπτην γὰρ κάποιον πέτραν εἰς τὸν περὶ τὴν Του-
νάνα λόφον, και διη σπουδαία νά εύρησκον ἐπ' αὐτῶν ἐργαλεῖα
ημάσια εἰς τὰ λατούρια. Τὰ κρηπτούν τῶν μεταλλευμάτων εἶναι ἐκ σι-
ναίου, και η κάτω όψη των λήγει εἰς αἰχμήν, δια νά ἀμφιττυπώσουν εἰς
νέρφους.

"Ελαύε λοιπὸν τὸ κρηπτούν τοῦτο διὰ τῆς δεξιῆς χειρός, και

Επάκρια πολονία την ακριβή γένους τουτό σα της ουρανού λαμπρόν.
πατών την ἀνάπτυξί του, καὶ ἀρχοτάνων δύο ήδηντο, κατηρθρινθή
όδες τὸν προσεγγῆ θάλαμον, ίδιου, ὡς γκωρίζουμεν, ἐκουμένο δὲ ἐπάνωπος.
Θάσας εἰς τὴν θύραν του, τὴν εὑρεν ἡμίκλιευτον. Ο ἐπίσκοπος τὴν
εν ἄριστοι οὖτα ποιεῖ ἀπίστασσας.